

Jak se strýček Šikula stal hasičem

Alena a Ondřej Fischerovi

Ten den strýček Šikula vstával pravou nohou. Dobře se vyspal a těšil se do práce, což tak často nebývá. Cestou k nákladáku si dokonce pískal. Překontroloval papíry k nákladu, který měl odvézt. Vše v pořádku, výborně! Strýček tedy nasedl do svého spřežení a užuž popoháněl těch stopadesát koní, které měl schované pod kapotou. Byl už kus za městem, když zpozoroval, že ten den se asi vyspalo dobře spousta řidičů. Skoro každý na něho mával, blikal, a někteří to s tím zdravením až přeháněli. Šikula nevycházel z údivu, co se to dneska děje. V dobré náladě ještě trochu přišlápl plyn, když v tom uviděl nějaké podivné poskakující světýlko. Co to, zpozorněl strýček. Že by se i sluníčko dnes dobře vyspalo? Kdepak sluníčko! On to dovádívý plamínek začal vykukovat z motoru a přivolal si k tomu ještě ostatní bratříčky, aby jim bylo veseleji. Že by taky chtěli pozdravit strýčka? V Šikulovi by se v té chvíli krve nedořezal. Teď pochopil, proč ho všichni tak pozorně zdravili. Oni ho nezdravili, ale varovali, že ho hoří motor!!! Strýček rychle zastavil u krajnice, vyskočil z auta jak skokan roku a pádil do nákladního prostoru pro hasící přístroj. Ale ouha. Ten tam nebyl! Aá, tak, kanystr s vodou, to bude ono, ten mě zachrání. Však já vás zkrotím, dovádivé plamínky! Odšrouboval zátku a začal krotit. Ale co to??? Co se děje?!?! Strýček opět nevyhází z údivu. Ta voda byla si nějaká kouzelná!! Plamínky začaly tančit ještě víc a víc A VÍC, a nějak jich přibývalo!! Mňam, to je dobré papáníčko, pochvalovaly si plamínky! Teď to Šikulovi došlo! Do kanystru místo vody přece nalil hořlavou kapalinu do ostříkovačů!!! Popadl peněženku, doklady a papíry od nákladu a běžel pryč! Už viděl, jak to bouchne! Před očima mu naskakovaly tisíce a tisíce a tisíce, které bude muset zaplatit za shořelý náklad. Nebyl totiž ani pojištěný. Taký viděl před očima tetu Šikulovou, jak s ním zatočí! Často mu kladla na srdce, aby měl své auto v pořádku, aby se hasící přístroj nepovaloval v garáži, aby do kanystru dával vodu a ne něco jiného, a měl vše na svém místě. V té hrůze najednou uviděl opodál dva silničáře. „Chlapi, nemáte vodu?“ zoufale na ně vyhrkl. S ledovým klidem mu odpověděli: „Hmm, nemáme!“ „Ty hele, ono mu to ale fakt hoří!“ No, strýček měl štěstí, že kolem jeli ti připravení, co měli hasící přístroj ne v garáži, ale v kufru auta, a zkrotili jeho neposedné plamínky. Tento příběh mi připomněl jednu důležitou událost. Jedno důležité varování, které Bůh dal lidem. „Jistě přijdu brzy.“ Tak buďte připraveni! Proto mějte nejen svou vodu, hasící přístroje a auto, ale i svůj život a vztah s lidmi i Pánem Bohem v pořádku, protože Pán Ježíš přijde brzy a přinese odměnu pro každého z nás. A ta odměna bude spravedlivá, tak, jak si kdo zaslouží.